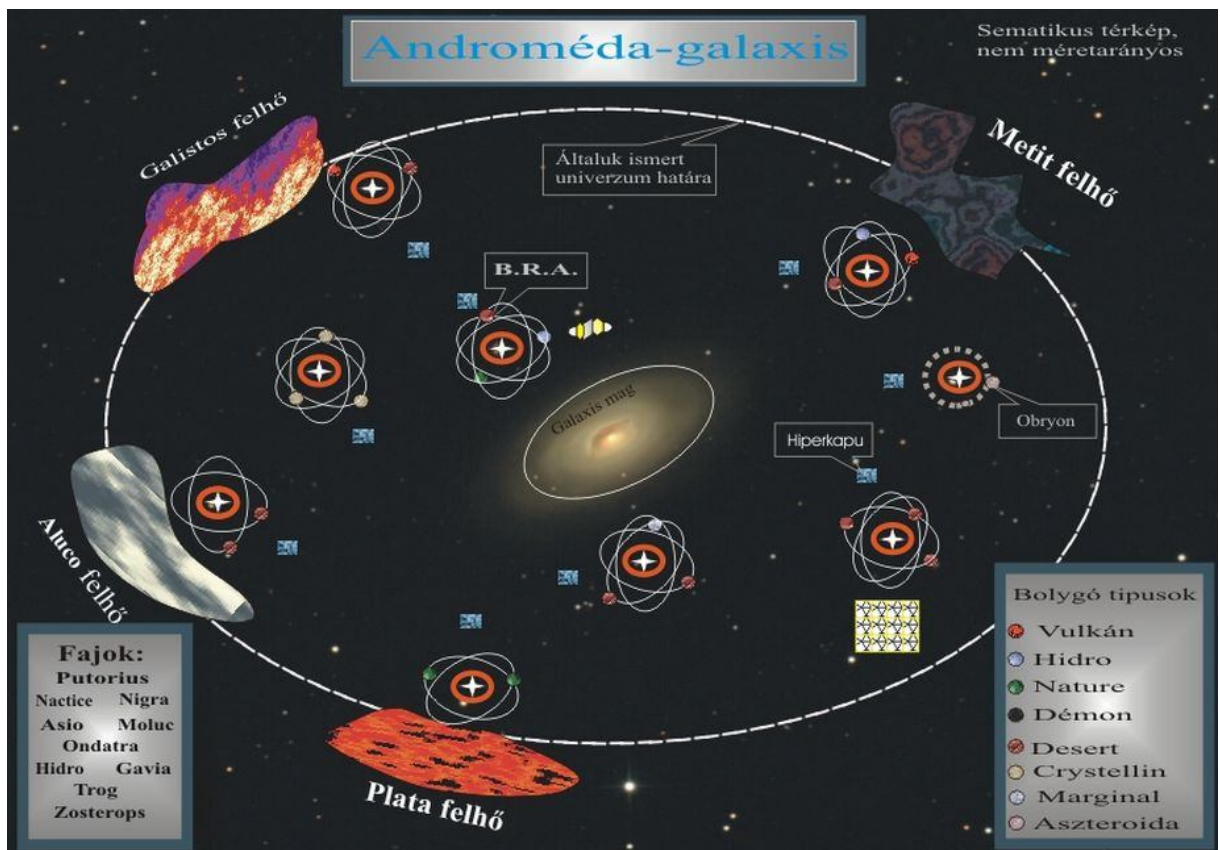

Szűcs Csaba Ferenc

Androméda-galaxis 1 Rész.

Putoriusok és a DioDroidok

Csillagtérkép

X fejezet

Az Igazság pillanata

A szobának ahol felébredtem, nem volt ablakai, mégis fényes világosság áradt szét benne. Felültem az ágyon és végig simítottam kezemet fekete Diodon bőrömön. A csillogó falak, sokkal barátságosabbnak hatottak, mint amikor legelőször láttam. Felkeltem, és a falhoz mentem. Az oldalfal egy részét Itherium kristályok borították. A kintről áradó fényt érdekes ferdeszögben törtek meg, ezért nem lehetett kinézni rajta.

- Hogy érzed magad? – kérdezte a lenyíló ajtón belebegő Bado.
- Köszönöm, hogy segítettél. – válaszoltam és elébe siettem.
- Mi köszönjük a segítséget. Nélküled nem tudom mi lett volna a vége. – bár barátságunk csupán néhány órája áll fent, mégis úgy érzem, mintha régóta ismerném.
- Megjött mindenki? – kérdeztem, miközben az ajtó felé mentünk.
- A Nactice Kereskedelmi vezető gépe nemrég szállt le, a többiek régóta csak rád várnak. – kiléptünk az ajtón közben.
- Menjünk akkor. – bár már a lift felé mentünk, de azért nyomatékosítani akartam.

A lift egy emeleti szintre vitt felfelé, ami a toronyépület tetején helyezkedett el. A helyiség ahová beléptünk természetes fénnel volt betérítve, a kristályfalának köszönhetően. Az terem szélén egy nyitott részen egy gépezet állt. Pontosan az a gép amibe BRQ-t raktam. A terem közepén körben több lebegő G8-as egység helyezkedett el. Alkalmi ülőalkalmatosságot nem sokan használtak, rendeltetészerűen, de itt volt már mindenki.

Több csoportba gyűlve beszélgettek, egészen addig, míg meg nem érkeztünk. Minden szem rám szegeződött. Megértettem a hitetlenségüket. A rémület, és a harag a szemükben elárulta mit gondolnak rólam, anélkül, hogy olvastam volna a gondolatukba. Lassan mindenki elhelyezkedett.

Wulpes és az ikrek az Ondatrai Birodalmat képviselték. Ők voltak egyedül, talán akik eddig is ültek, legalábbis mármint Wulpest illeti. Az ikrek két oldalról álltak szorosan mellé, mintha védelmet nyújtana nekik.

Puth és Tonot a Molukoktól. Itt is csak a vezér foglalt helyet. Természetes súlya alatt az antigravitációs hajtóművel ellátott ülőhely kissé lejjebb süllyedt, majd nagyobb erőre kapcsolva felemelte a többi szintjére. A sebhelyes alvezér mellé állt és gyanúsán méregetett.

Plata és Trinde az Asioktól. Belépésünkkel mindkettő hatalmas többméteres alakatlan vicsorgó szörnyé változott. Badohoz fordulva képeket adtam át neki, mire gyorsan visszaváltoztak korábbi alakjukra, amit már jól megszoktunk. Plata törökülésbe odalebegett az ülése fölé, míg Trinde mellette lebegett, és kíváncsian méregetett.

Pusy és Ruby a Hidro Birodalom képviselőiben. Jó volt őket újralátni. A terembe lépéskor láttam még a tartályát a bal oldali fal mellett, ami időközben eltűnt. Bár nem tudom milyen fogadtatásban részesítették az általam kiküldött hírvivőt, de ittlétük azt mutatja, hogy meghalgatták.

Bado is helyet foglalt a körben, a két ülőke között kihagyott helyen ami, neki volt fenntartva, mint a Putoriusok képviselője.

Az egyik ülésen gubbasztó Nactice, még ismeretlen volt számomra, a mellette álló két fiatal, és díszesebb ruhája jelezte számomra, hogy ő a Nactice Kereskedelmi Szövetség vezetője, vagy legalábbis képviselője.

S4 szaladt be az ajtón és pattant fel a fal mellett álló gépre, csápjait beledugta a nyílásba, mire az egész monstrum közelebb jött, amitől néhány ülés arrébb ment helyet adva neki. A tetején felnyíló két monitoron megjelenő fejek már láthatóan mindenki számára ismerős volt. A kék képviselőben BRA, és a piros fej BRQ-t ábrázolta.

- Üdvözlök mindenkit. – kezdtem beszámolómat stílusosan a kör közepére állva. – tudom, hogy mindenkiben sok kérdés merült fel, de kérlek benneteket, előbb hallgassatok, meg, úgy készültem, hogy minden kérdésre választ fogtok találni mondandómban. – szünetet tartottam, hogy lássam megértetek mindent, majd bele kezdtem. – Az egész megértéséhez meg kell ismernie mindenkinek a Putoriusok múltját. Az Asioknál talált épségben lévő anyahajó adatárját mikor megnyitottam kiderült, hogy a Putoriusok, egy komoly gén vírussal küzdöttek, ami majdnem kiirtotta népüket, a hibás gének mutációja a lábuknál jelentek meg. Eredetileg gyors mozgásúak voltak, csápjaikon gördültek előre. A mutáció következtében lábaik megvastagodtak, és elcsökevényesedtek. Ezért három kolonizáló anyahajóba gyűltek a túlélők, és elindultak más galaxis felé, hogy megoldást találjanak a halálos betegségeikre. Útjuk során elvetődtek a Földre, az én szülő bolygómra, ahol kapcsolatba kerültek az emberi fajjal. Technikai fölényüket kihasználva kísérletezni kezdtek az emberiséggel, keresztezve saját fajukkal. Az emberi test fejlett immunrendszere pont kapóra jött volna nekik, de a kísérletek nem várt eredményt hoztak. Ugyanis egy valamivel nem számoltak, az emberi hatalomvágygal, ami még a Putoriusokét is meg haladja. Az átvett gének átformálták a személyiségüket, amivel korcs barbárokat teremtettek. A hatalomvágy és a hirtelen rájuk törő technikai tudás megrészegítette őket. Az egész naprendszert uralni akarták. Csak néhányat génkezelték maguk közül, de azok gyilkolni kezdték a többieket, és átvéve az irányítást az egyik hajójuk felett a Naprendszert is elpusztulással fenyegették. Nem maradt más hátra, mint hogy felrobbantották az elfoglalt hajót, és elhagyták a Tejútrendszert. Amiről ők nem tudtak, az hogy néhány példány életben maradt a földön rövid ideig, de addig megtanították az őslakosokat a csillagászat tudományára, és azt is elmondták nekik, hogy merre mentek a többi idegen. Egy I.E. 500-ból származó babiloni táblát találták meg régészek úgy az 1980-as évek végén, amire a csillagok és bolygók mozgását leíró feliratokat véstek. Az akkori csillagászok, képesek voltak előre jelezni a fogyatkozásokat, felfedezni a szögfokokat, mely a szögtávolság mérésében napjainkban is használatos és kialakították a numerikus jelölés egy igen hatékony formáját. Ezt később az egyiptomiak is átvették, így például az Orion csillagképet Ozirisz a halál istene jelképezte. Az 2000-es évek elején a csillagászok, és tudósok felfedezték a bennük rejlő csillagászati útvonalat, amit a Putorius-Emberek írtak bele. Ez alapján úgy gondolták meg lehetett volna találni egy idegen fajt. Akkoriban kezdtek kísérleteztek a teleportációval, és egy ilyen sugárban akartak kiküldeni egy embert, hogy bizonyítékokat szerezhessenek arról, hogy létezik másik értelmes lény is a világegyetemben. A CIA is tudomást szerzett, arról, hogy az egyik befolyásos magas rangú tiszt, aki a kiképzőm is volt, létrehozott egy ilyen gépet. Az idegenek nyomára akart bukkanni. A kormányunk ezt igen veszélyesnek tartotta, ezért meg kellett akadályozni. Sikerült rá találnom a titkos búvóhelyükre és erősítés kérni, de elfogtak és engem rakott bele a gépbe, és így kerültem ide. – némi szünetet tartva folytattam addig, míg nem alszanak el. – A Putoriusok elhagyva a galaxisunkat, erre vették az irányt, és megegyeztek a továbbiakban. Törölték saját memóriájukat, nehogy megtudják a hibás gént, lábukat levágták, hogy ne terjedjen tovább a fertőzés. Memóriájukat átírták, hogy ne emlékezzenek a szörnyű múltjukra. Megérkezésükkor, már új lényként születek újjá. Egyetlen egy nem alakította át magát az, aki irányította a hajót, és felügyelte, hogy épségben ide érjenek. Ez az egyetlen kapszula volt, ami nem nyílt ki. Alapbeállítás szerint ennek az egyednek nem csak a lábát távolítja el a kapszula, hanem az egész elporlasztja. Ez a mechanizmus, mint láttuk, egyik hajónál sem működött. Az automatikus önmegsemmisítő be volt állítva, hogy ha eltávolítják az utolsó lényt is, akkor beindul. Ezzel védve, azt hogy ne derüljön fény a múltjukra. Ha nem bántják, akkor az atmoszféra generátor tökéletes otthonná varázsolja bolygójukat. Mikkor ők kiszedték, a hajó felrobbant, amire azt hitték, hogy az Asiok voltak. Az itt élő őslakos, gáznemű lények. Ezért a másik hajójukkal elküldték őket egy kietlen kopár bolygóra, ahol ők ma is békésen éldegélnek. Mivel viszont ők nem távolították el az utolsó lényt, így folyamatosan működtek a

rendszerek. Amikor benne jártam véletlen rákapcsolódtam az egyik pultra, és minden információt megtudtam róluk, és a múltjukról. Továbbá azt is, hogy a tudósaink pontosan számoltak, és megtaláltam azt a fajt, akik nálunk jártak. Amit csak jóval később Bado barátomtól, hogy azt az Ősputoriust, - ahogy ők nevezik, - akit kiszedtek az utolsó kapszulából, sikerült megmenteni. Bár az életben tartó tartály megakadályozta a vírus terjedését, de többet nem jöhet ki onnan. Elárulta az igazságot, a múltjukról, de itt új életet kezdve feledték azt. Történelmükből, mindenki ismeri, hogy irigyelték az Asiók távolsági telepatikus kommunikációjukat, pedig csak a véletlenek összejátszása eredményezte ezt az adottságot. A magas telepatikus képességük révén nem szándékosan, de rákapcsolódtak az anyahajó kommunikációs tornyára és továbbító közegnek használva sikerült nekik. A Putoriusok viszont erre a tényre nem jöttek rá, és ez egy sor bonyodalmat okozott. Az első M.I. megalkotásakor, amit erre kísérleteztek ki először tökéletesen bevált, ezért elnevezték fejlesztője után, BRQ-nak nevezték el. A Voliant szerkezetek révén, ami nem volt más, mint egy beépített adó-vevő készülék, melyet könnyedén tudtak volna az anyahajó kommunikációs rendszerével is helyettesíteni. Azonban elkövettek egy óriási hibát, túlságosan nagy teret, és fejlődést engedtek neki. Hamarosan tudatára ébredt, hogy irányítani tud bármit, amiben csak van kommunikációs rendszer. Úgy, mint gyárakat, egységeket, hajókat, és főleg a Voilanttal még a Putoriusokat is. Harci egységeket gyártott, és a galaxis ura akart lenni, de útjába volt egy fejlet faj az Ondatraiak. Ezért egy meteornak álcázott hajót küldött a bolygóra, ami így könnyedén ki tudta kerülni a védelmi rendszerüket. A belsejében pedig egy olyan fajjal, amivel még a Gaviák bolygóján találkoztak. Ez a falánk Zosterops faj, amiket egyedül csak a fémek érdeklik. Pont kapóra jött neki, és az eredményt már mindannyian láthattuk. Bado a pusztítást látva, az egyetlen Putorius, aki nem ültetett magába Voliant szerkezetet az Ősputoriushoz fordult. Aki azzal az ötlettel állt elő, hogy a tudatát ültesse át egy M.I. programba, amit BRA-nak nevezték el. Azzal növelték meg kapacitását, hogy kezébe adták a klónozás lehetőségét, ezáltal a virtuális másolatát bárhová képes volt beletölteni, miközben BRQ programját felülírta. Amint érzékelte, hogy kezdik átvenni tőle az irányítást, menekülőre fogta. Egy ilyen, - mutattam a gépezetre – gépbe átvittette magát egy adathordozóba, ami bot alakú majd egy szállítóra rakatta magát az egyik konténerbe, ami a bányászállomásra ment. Így megszökött, és mivel nem volt egyetlen gében sem, így BRA szem elől tévesztette. Csak a kínáló alkalomra kellett várnia, ami meg is érkezett a személyemben. – újabb hatásszünetet tartva folytattam a beszámolót, ami láthatóan többeket igencsak meglepett, és a helyet, hogy megválaszolt volna néhány kérdést, még több százat vetett föl. – (II fejezet) A bányászállomás teljesen automatizált, itt nem telepítettek BRA klónt, ezért tudott ott elbújni BRQ ilyen hosszú ideig. Megérkezésemkor az érzékelők adatai szerint nem sérültem meg semennyire, csak legyengültem. A légköri és gravitációs tényezők bár nem voltak megfelelők az életben maradáshoz, de nem lett volna feltétlen szükséges bevonni Diodonnal, de így elhitethette velem, hogy megmentette az életemet. Egy érzékelő antennával fogta be a teleport sugáramat, és egy regeneráló kapszulában visszaalakított teljesen, majd bevont Diodonnal. Az adathordozó korlátozta a mozgását és kommunikációját, de én már megfelelő voltam mindkettőre. Igazát nem vitattam mikor megérkezett a cirkáló és a két felderítő rám támadott. BRA irányította oda, mikor az állomás jelezte, hogy ismeretlen létforma jelent meg a fedélzeten. Az érzékelők adataiból rögtön rájött, hogy az ismeretlen humanoid faj, nem más, mint egy ember. Pontosan tudta, hogy korábban már találkozott az emberiség és a Putoriusok. Mikor érzékelte, hogy Diodonnal vagyok bevonva, bemásolta magát, egy nyers S4 egységbe, hogy láthatatlanul a közelemben férközve, minél többet megtudjon rólam. Mikor észrevettem, taktikát váltva, társamul szegődött, és végig kísérve az állítólagos küldetésemet. Elsősorban belém ültetett egy Voilant implantátumot, amit saját magához igazított, hogy BRQ ne halhassa meg mert akkor rögtön felismerte volna. Így viszont folyamatosan kapcsolatban volt velem, és mindent meg tudott rólam, és a terveimről is egészen addig míg, ki nem vettem

(VIII fejezet). Legmegdöbbentőbb esemény az volt, amikor megtudta, hogy BRQ is a társam, és hogy az ő elpusztítása lett a céloim. Pontosán tudva, hogy amit BRQ állított róla az pontosan fordítva van. – a csapatom néhány tagja gondolatai megzavartak egy pillanatra, de nem törődve velük folytattam - A cirkálón volt a legújabb prototípus az X10-es. Mikor a cirkálót BRQ elfoglalta, - amit azért tudott megtenni, mivel BRA letöltötte magát - S4 bemutatta nekem az egységeket, húzva az időt, és elterelje a figyelmemet. Közben erősítést hívott, hogy végre leszámoljon ádáz ellenségével. De nem számolt, velem, és a tervemmel. Még sohasem alkalmazták ez előtt a Diodont élő lényre is. Tapasztalta milyen képességeket kölcsönöztek nekem. A seregét is ő indította be, hogy elkapják BRQ-t, de mivel én rájuk támadtam, azért védekezniük kellett. Mikor elköttem vele saját hajóját és kicselezve a két óriást, menekülőre fogtam a dolgot. Rá döbbsent, hogy egy olyan idegennel áll szemben, akitől nagyon sokat tudna tanulni. Alkalmazkodott az új eseményekhez és visszavonulót fűjt. Bevetette inkább egy másik új találmányát, egy alakváltó droidot. Tyto, mint megmentőnk, és vérbeli kereskedő tűnt fel, pont a legjobb helyen. Megmentve minket a biztos pusztulástól, persze némi haszon fejébe, ami csupán az álca kedvéért volt. (III Fejezet) A Nacticekhez érve, elkezdte a tesztelésemet. Amint legyőztem a földi egységeit, és az űrhajóit is, rá kellett jönnie, hogy igencsak eltúlozta azt, hogy elpusztíthatatlan a seregük. Lázasan kezdett minden téren fejlesztésekbe. Viszont mivel ez sok energiát emésztett fel, és közben én is meglovasítottam az egyik szállítmányának a felét, így nem maradt az Ondatraiaknak. Miközben én megjártam a Hidro faj víz alatti városát, addig ő lázasan dolgozott, az újabb egységeken. (IV Fejezet) A Molukok felé tartva szem elől tévesztett, mikkor az Asiok elraboltak bennünket. Hiába volt velünk S4 csak annyit tudott meg, hogy létezik még egy kolonizáló hajó, azt nem hogy én meg tudtam a múltjukat, amin oly sokat dolgoztak, hogy ne derüljön ki. A Molukok földjén már korábban felfedezte azt az igen aktívan reagáló kőzetet, amit mi is igen jól hasznosítottunk. A Molukok harciassága miatt, kénytelen volt megvédeni egységeit. Bár az Acra ásványt nem sikerült megszerezni, de az őslakos fajt majdnem kiirtották. Pedig eszük ágában sem volt bántani őket, de azok folyton rájuk támadtak, amit mi is tapasztalhatunk. – Plath és Tonot felmordult, de nem szóltak közbe. - Mire odaértünk, elég kevesen maradtak. A legújabb bányászrobot bevetésekor érkeztünk meg, így ismét meg akadályoztuk, hogy hozzá juthasson az értékes ásványhoz, ráadásul a prototípus tartalék áramfejlesztőjét is megfűjtük a szállítóhajókkal együtt. Bár S4 klónja tájékoztatta mindenről, nem hitte, hogy sikerrel járhatunk. De mikkor rájött, hogy én egy szempillantás alatt felismertem a kőzet harci felhasználását, már esélye sem volt, hogy megakadályozza a tervünket. (V Fejezet)Az Ondatraiakhoz való hozzáállásom merőben megváltoztatta gondolkodását. Segítségül egy bányászrobotot felszerelt pajzzsal, ami megvédi a napkitörésektől, és a pajzsgenerátorhoz küldte. De a pajzs nem vált be tökéletesen, mivel ezt még az Ondatraiak is először készítették ilyet. A napkitörések megzavarták az áramköreit, és mindent megtámadott, ami csak mozgott. Ráadásul a korábban említett okok miatt nem küldött energia szállítmányok miatt is igencsak magára haragította az Ondatraiakat. – Wulpes és az ikrek egymásra néztek hirtelen, de nem foglalkoztam velük, folytattam. - (VI Fejezet) Miután elkészült jó néhány újítással, elérkezettnek látta az időt, hogy közelebbről is megmutassa nekem. Így bevetette újra alakváltó droidját, Vrydy személyében, és belecsalt egy versenybe, aminek megrendezésével megbízott egy Nacticet. Cserébe felajánlotta számára, hogy az összes ott hagyott szállító az övé lehet. Mivel jól tudta, hogy az X10-es a leggyorsabb hajó, ezért azt az instrukciót adta meg neki, hogy a pályától a szokásostól messzebb álljon meg az anyahajóval. Így a pálya teljesítése után, már könnyedén leahagyom akár a teljes mezőnyt. De nem számolt a Nactice kapzsiságával, - a Nactice vezető elismerően gondolt elhunyt társára. - hiszen náluk a kereskedelem minden megengedett, és olyan pályát épített, hogy mindenki meghaljon. Ő maga épített egy hajót, a buldózer Tokatot, amit a közvetítőjén keresztül vezetett. A végén persze csak ő és én maradtunk. Mivel nekem kellett nyernem ezért, a végén csalt, hogy oka

legyen szét löni, az övét. Ezáltal nyerjem meg a versenyt. Miközben végig hátulról figyelt és segített, nehogy elbukjak. Az áthatolhatatlan akadályokat áttörte előttem. A végén megjátszotta a rémületet, és elmenekült, miközben nagyon jól tudta, hogy a Putoriusok csapdjába sétálva, elhárul az akadály, hogy bezsebelje zsákmányát. – a nagykövet megint elismerően gondolt fajtársára, hihetetlen a gondolkozásuk - (VII fejezet) Az állomáson eltöltött időm nem szólt másról, minthogy letesztelje rajtam, hogy az új egységei elég fejlettek-e, és hogy minél többet meg tudjon rólam. De nem számolt a találékonyságommal, és a Diodonok erejével, hiszen sohasem vizsgálták korábban, hogy hogyan befolyásolják a Humanoid lényeket. Korábban nem vontak be élő szervezetet ezzel az anyaggal. Bár tudták, hogy lehetséges lenne. Mégis BRQ egyedi és kockázatos tervének, nem is tudta előre kiszámolni a következményét. Ám BRA számításait igencsak keresztülhúztam azzal, hogy meglátogattam. Biztos volt benne, hogy uralja az eseményeket, de a Zosteropsok rájuk szabadítása, felborította ezt a pontos számítást. Főleg az, hogy nem menekülni próbálok, hanem megkeresem őt. A Diodonoknak köszönhetően letöltöttem az adatokat. A legféltettebb kincsét viszont, már nem engedhette letölteni. Bekapcsolt az önvédelmi protokollja, és rákapcsolódva a Voilan implantátumomra, megszakította a kapcsolatot. Később, addigra sikerült letöltenem, ezért blokkolta ezeket az információkat. Míg ki nem vettem a fejemből. De itt döbbsenem rá az igazságra, miközben beszélgettem vele, figyelmes lettem arra, hogy a Diodonok ugyanazt a hangot kölcsönözték neki is, mint az S4-nek. Ez csak azt jelenthette, hogy az állomás BRA-ja és S4 ugyanannak az M.I.-nek klón változata. – Itt egy kis hatásszünetet tartava folytattam. - A DioMinner volt a legvégső terve, hogy bebizonyítsa, hogy tud egy elpusztíthatatlan droidot készíteni, de a Diodonok elárulták a gyenge pontját. A letöltött adatokból a két lap, amit megmutattak, az a Diodonok irányításáról szólt, a másik a hasüregénél lévő ajtóról. Így már könnyedén át tudtam venni az egyik legütőképesebb egysége felett az irányítást. Ugyan bevont néhány Gaviát Diodonnal, de rájuk egész másképp hatott, így nem bizonyultak kellően kemény ellenfélnek. Bár Vrydynek már majdnem sikerült legyőznie. Ám a felmentő sereg a legjobbkor jött. – Elismerően fordultam a fal mellett ácsorgó Platira. – Bár ekkor már sejtettem mi folyik a háttérben, teljesen biztos még nem voltam benne. BRA viszont érzékelte az X10-est és, jól tudta, hogy BRQ is benne van. A látszatot fent kellett tartani, hiszen senki nem kételkedhet küldetésünkben. Ezért evakuálta az állomást, és bekapcsolta az önmegsemmisítőt, amit mi úgy hittünk, hogy sikeresen elpusztítottuk az Acra köveknek köszönhetően. – Itt már Plati is csatlakozott a Molukok helyéhez a másik oldalon, és elhülve hallgatta beszámolómat. - (VIII fejezet) Eközben a Molukok és az Ondatraiak szövetséget kötöttek, és elkezdték a felkészülést a háborúra. Legyártották saját egységeiket, és a flottájukat. Elkészültek a terveim alapján a követők, és az Itherium rakéták. Amik a végső ütközetben, igen hasznosnak bizonyultak. Közben látogatást tettem a Nigrák birodalmában és megtaláltam a Diodonok ősanáját, amiről még a Putoriusok sem tudtak. A barlangba szorult Ősanya kérte, hogy az éltető napot adjam vissza neki, cserébe megértette velem, mit nem vettem figyelembe. Annyira a külvilágban kerestem a megoldást, hogy figyelmen kívül hagytam, saját magamat. A belém ültetett Implantátumról már korábban beszámoltam, de csak itt jöttem rá, hogy amit belém ültetett S4 egy Voilant volt. Viszont ha bennem volt, és igaz lenne amit BRQ állított BRA-ról akkor, mivel S4 is BRA klón simán bábként mozgatható volna, és bármit meg tehetett volna velem. Mivel nem történt semmi ezért kivettem és megvizsgáltam. Blokkolva volt benne az irányítás lehetősége. Ez már egy tovább fejlesztett változat volt, és kifejezetten rám volt hangolva. Mivel tudtam a Putoriusok múltját, ismerhették az emberi agy működését. Már összeállt a kép. BRQ volt az első M.I. amit lecseréltek az ŐsPutoriusból kialakított második M.I.-re, BRA-ra. S4 pedig egy klónja. Az egész eddigi bonyodalmak kitisztulni látszottak, és világossá vált, hogy mi is a tervük. Ezért S4-et elküldtem vissza a Deiomsra és megüzentem a támadásunk menetét. Majd felkerestem Wulpest és Puthot a tervemmel. Persze nekik sem árultam el, hogy mire jöttem rá.

A két vezetőnek azt mondtam, hogy S4 egy áruló kém. Ezért megkértem őket, hogy azt mondják, nem tartanak velünk a háborúba. Erre a taktikázásra ismételten a látszat fenntartása volt a célom. A végén sikerült tökéletesen végrehajtani, egyetlen élet sem vesztett a háború során, bár a Gaviák és a Molukok közelharcából sok sebesült lett, de ezt nekik meg kellett vívniuk, mindkét faj büszkeségéből. – befejezve mondandómat kérdően néztem körbe.

- Mi a szándékod ezzel a kegyetlen vírussal? – Wulpes felállt és a gép azon monitorjára mutatott, amiből BRQ piros feje viritott.

- A jelenlévők alkotják a galaxisban élő fajok képviselőit. A döntés a tietek. – adtam vissza a labdát neki.

- Szerintem egyértelmű a döntés, pusztulnia kell, minden bonyodalmat ő okozott. – Puth felpattant a székéből, és azt hittem neki ront a gépnek és pusztá kézzel töri össze.

- Az Asio tanácsa is egyetért. – Plata meg sem mozdult, szemrebbenés nélkül adta ki a halálos ítéletet. Senki nem ellenkezett a döntéssel kapcsolatban.

- Mivel az én népem szenvedte a legnagyobb pusztulást neki köszönhetően, kérlek benneteket, hogy én tehessem meg. – Wulpes kívánságával senki nem vitatkozott.

- Várjatok, olyan fegyvert készítettem, amivel még hatékonyabbak lehetek, ha töröltök, sohasem tudjátok meg. – BRQ könyörgése meglepő volt, de hát az önvédelmi protokollja minden el kell, hogy kövessen az életben maradásért. Ám süket fülekre talált, már senki sem bízott benne.

- Nélküled nincs szükség fegyverre, pusztulj. – Lépett oda Wulpes, meg nyomot egy jelet a pulton, mire a monitor elsötétült, és a bot alakú tároló füstölni kezdett.

BRQ végleg törlődött. Béke szállta meg ezt a hatalmas galaxist. De vajon meddig?

A Molukok, és az Ondatraiak felordítottak. Harci diadaluk megremegtette körbe a falakat. Talán annál jobban csak a szívünket rázta meg.

- Veled mi lesz? – gurultak oda hozzám az ikrek. - Most hazamész?

- Bado megvizsgálta az érzékelők adatait az állomásnak. Az a teleportsugár, amin érkeztem hihetetlenül gyors volt, de a két galaxis közti 225 millió fényévet 112,5 földi év alatt tett meg. Még ha sikerülne is visszaküldeni és a fogadó állomást megtalálni, akkor is túl sok év telt el, nincs miért visszamennem. – megfogtam mindkettőjük vállát. – Különben is nem hagyom el a barátaimat.

- Ne haragudj ránk, hogy kételkedtünk benned. – gondolataik elárulták, hogy elérékenyültek.

- Nincs szükség a bocsánatkérésekre, végül is szándékosan letettek félre vezetve. Inkább én kérek bocsánatot ezért tőletek.

- Lehetne egy kérdésem? – fordultam a Nacticehez. – A Nactice Szövetség miért avatkozott bele a háborúnkba?

- Mi nem adtunk neki ilyen utasítást, úgy hittük, hogy a Putoriusok hívták oda, egyik hajónkat. – válaszolt meglepetten.

- A verseny után megszakadt a kapcsolatunk vele. – válaszolt Bado.

- Vajon akkor mit keresett ott, és honnan szerzett ilyen fejlett technológiát? – kérdésem nyitva maradt, és lassan szállta körbe a hirtelen elcsendesült termet.

A fajok békét és kölcsönös kereskedelmi szerződést kötöttek. A Molukok lettek a béke őrei. Az Ondatraiak a kizárólagos fegyver, és egység gyártók. A Putoriusok a nyersanyag kitermelők. A Nacticek a kereskedelmi összekötők maradtak továbbra is. Míg a Nigrák, az Asiok, és a Hidro faj teljes nyugalmat és háborítatlan életet kaptak. Bár a Nigráktól nem volt itt egyetlen képviselő sem, de szerintem egyetértettek a döntéssel. A Gaviák sem

képviseltették magukat, de Bado szerint, ők a veszteségeiket, és a hűségüket is önzetlenül a Putoriusoknak ajánlották, nem meglepő módon. A fekete ruhás ember is kivívta náluk az elismerést, mivel még az istenné tett társaikat is le tudta győzni.

Miközben a fajok meglegedetten ültek helyükön és a jövőn álmodoztak, egy ifjú Nactice szaladt a terembe, és a nagykövethez sietve a kezébe nyomott egy apró kis adathordozó kivetítőt. A benne megjelenő Nactice aggasztó híreket hozott.

- Tisztelt nagykövet, azért zavarom meg, mert több hajónk eltűnt. A városokból jelezték, hogy a bolygókra űrhajóink zuhantak le. Miközben zavargások törtek ki. Többen a kereskedelmi kódexnek ellenszegülve rátámadtak fajtársaikra, és még az értékek elkobzása sem riasztotta vissza őket. – hangja rémült volt, és kétségbe esett.

A nagykövet kezéből kiesett a rossz hírt hozó eszköz, és felpattant a székéből. Még sohasem láttam Nacticet még a saját lábán állni, vagy legalábbis ritka alkalom. Láthatóan nagyon megrázta a hír, Bár nem tudom, hogy a halálesetek, vagy az elkobzási figyelmeztetések figyelmen kívül hagyása volt számára aggasztóbb hír.

- Tony azt hiszem ez a te csapatodnak való küldetés. Induljatok. Az X10-es és a Lyrusok lent várnak az épület előtt. – Bado utasítására, Plati, Trinde, Tonot, az ikrek, és hívásomra Throg is ugrott.

Bár nem kértük mégis kimondatlanul is mi lettünk az Androméda galaxis nyomozói.

Teljes történet az <http://www.sci-fikonyv.hu> oldalon.